

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 242/2019
12.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 70/18 од 23.10.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 259/18 од 27.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2019. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића и **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** правноснажне пресуде Основног суда у Параћину К 70/18 од 23.10.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 259/18 од 27.12.2018. године, тако што Врховни касациони суд на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП

- према окривљеном АА, са личним подацима као у списима

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

што је у ноћи 07.12.2015. године у Параћину у ул. ..., на гасној станици "... " способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, са свешћу о свом делу, забрањености истог и хтео је његово извршење тешко телесно повредио оштећеног ББ, тако што је оштећеног затвореном шаком два пута ударио у пределу носа, услед чега је оштећени задобио тешку телесну повреду у виду прелома носних костију са померањем преломљених коштаных делова – са дислокацијом, чиме би извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 70/18 од 23.10.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени АА обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка суду, ОЈТ Параћин и оштећеном ББ из ... сходно члану 264. ЗКП, с тим што ће се о висини истих одлучити посебним решењем, а такође је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева према окривљеном АА, а сходно одредби члана 258. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 259/18 од 27.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића и пресуда Основног суда у Параћину К 70/18 од 23.10.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд "након одржане седнице донесе одлуку и обустави кривични поступак према окривљеном АА из ... због околности које трајно искључују кривично гоњење у смислу члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића је основан.

По оцени Врховног касационог суда основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама тиме што је окривљени АА оглашен кривим за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из

члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер постоји околност (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за наведено кривично дело.

Наиме, у прекршајном поступку против окривљеног АА који је окончан доношењем правноснажне пресуде Прекршајног суда у Параћину Пр 1782/2015 од 06.04.2017. године у односу на овог окривљеног исти је оглашен одговорним због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру и кажњен новчаном казном у износу од 15.000,00 динара. Према чињеничном опису из изреке означене правноснажне пресуде Прекршајног суда у Параћину овај прекршај окривљени је учинио, тако што је дана 07.12.2015. године око 2,11 сати у Параћину у ул. ..., на гасној станици "... " нарушавао јавни ред и мир вршењем насиља над другим, тако што је власника радње "... " физички насрнуо на окривљеног ББ задавши му неколико удараца у пределу главе и тела.

Из описа радње тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ која је окривљеном АА била стављена на терет у предметном кривичном поступку оптужним предлогом Кт 163/16 од 31.01.2018. године и истом сагласно чињеничног описа дела у изреци и образложењу побиијане првостепене пресуде којом је окривљени оглашен кривим за то дело, а која пресуда је потврђена другостепеном пресудом, произилази да чињенични опис кривичног дела у питању одговара чињеничном опису наведеног прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, јер се опис кривичног дела односи на истог окривљеног, АА и исти животни догађај који се одиграо у истом временском и просторном оквиру дана 07.12.2015. године у Параћину у ул. ...), као и на исту радњу извршења окривљеног према истом оштећеном а која је у битном описана на истоветан начин као у наведеној правноснажној пресуди Прекршајног суда у Параћину. При том, околност да опис прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру не садржи опис тешке телесне повреде оштећеног (задавањем више удараца у пределу носа услед чега је код оштећеног наступила тешка телесна повреда у виду прелома носних костију са померањем преломљених коштаних делова – са дислокацијом), која последица и није обележје тог прекршаја, није од утицаја на суштински истоветан чињенични опис догађаја у оба поступка, јер је таква последица према природи радње окривљеног, била позната и у време извршења дела и покретања прекршајног поступка, а што произилази из околности да је уз захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног АА због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру приложена медицинска документација за оштећеног ББ, а која медицинска документација је изведена као доказ у прекршајном поступку и од стране прекршајног суда је и извршена оцена овог доказа.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописано је да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Правна сигурност у казненом праву, гарантована је и Уставом Републике Србије, који у члану 34. став 4. прописује да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука

може бити измењена на штету окривљеног у поступку по ванредном правном леку, а истим забранама подлеже и вођење поступка за друго кажњиво дело.

Осим тога, и одредбом члана 4. Протокола 7 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода прописано је да се никоме не може поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе, за дело због ког је већ био правноснажно ослобођен или осуђен.

Имајући у виду цитиране законске, уставне и конвенцијске одредбе, те чињеницу да радње окривљеног АА описане у изреци пресуде Прекршајног суда у Параћину Пр 1782/2015 од 06.04.2017. године и радње због којих је побијаним пресудама оглашен кривим представљају чињенично један исти догађај, то је Врховни касациони суд нашао да се у конкретном случају очигледно ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Стога је Врховни касациони суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића и преиначио побијане пресуде тако што је према окривљеном АА на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Како је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП према окривљеном АА одбио оптужбу да је починио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, то је, сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Врховни касациони суд се у навод захтева браниоца окривљеног АА којима се указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП није упуштао, нашавши да је исти, с обзиром да је оптужба према окривљеном одбијена на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП, беспредметан.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. тачка 2) у вези члана 422. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.